

John Bunyan

LICHT VOOR HEN, DIE IN DUISTERNIS ZITTEN
of
HOE JEZUS CHRISTUS ENE EEUWIGE VERZOENING VOOR
ZONDAARS HEEFT TE WEEG GEBRACHT

Christus heeft ons verlost van den vloek der Wet, een vloek geworden Zijnde voor ons, Galaten 3:13.

WELWILLLENDE LEZER!

Het was voor den Apostel Paulus immer een grote zorg, den gemeenten het Evangelie in deszelfs eenvoud te brengen, want zo is het een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft. En gelijk hij immer toezag, het alzo over te leveren, zo moet het ook onze zorg zijn, het in zijn eenvoud en onvervalstheid te leren kennen, en dit te meer, wijl zelfs der heiligen verstand het zo moeilijk zonder enige inmenging bewaart. Ik wil niet eens spreken over de pogingen der hel en de listige bedriegerij van sommigen, die er op uit zijn ook de Godzaligen te verleiden, wijl zij traag zijn om het Evangelie van Jezus Christus te horen, en des te trager dus om dat in al zijne eenvoudigheid aan te nemen en vast te houden. Uit hun zinnelijkheid, hun verdorven verstand, hun ongeloof, en hun onwetendheid ontstaan vele trotse gedachten en inbeeldingen, welke zich verheffen tegen de kennis Gods en de gehoorzaamheid van Jezus Christus, daarom valt het denzulken zeer hard, den wille Gods in alles te doen. En waren zij niet begrepen in de uitverkiezende liefde, door welke zij in het bundeltje der levenden bij den Heere, hunnen God, zijn ingebonden, en vervuld met de zaligmakende genade, die hun zielen verlicht en hun geloof en hoop staande houdt, zij zouden niet slechts door hun eigene

verdorvenheid en zondige lusten aangevochten en beproefd, maar er ook door overwonnen worden.

Helaas! hoe menigvuldig ziet men onder belijders, dat zij de kennis vergeten, die zij eens van het heerlijk Evangelie des gezegenden Gods hebben gehad, en zich keren tot fabelen, verleidende geesten en leringen der duivelen, door de geveinsdheid der leugensprekers en listigheid van valse predikers!

Dit afdwalen van het Evangelie vloeit voort:

1. uit hun gemis aan, of verliezen van de rechte kennis van Jezus Christus, of:
2. uit hun ongeloof omtrent de ware redenen van Zijne komst, en van Zijn werk en lijden in de wereld.

Om een of beide redenen, zeg ik, gaan zij eeuwig verloren, want indien zij de rechte kennis van Jezus Christus niet bezitten of zich hebben laten ontroven, dan ontbreekt hun de Zaligmaker, door wien ze konden behouden worden, en zonder wien zij in hun zonden moeten sterven, en zo zij niet verstaan, waarom Hij op aarde gekomen is, geleerd en geleden heeft, dan bevinden zij zich in dezelfde toestand.

Zulke belijders, die wel een rechte kennis van deze dingen verkregen, maar wederom verloren hebben, vergaten allereerst de kennis van zich zelve en hun zonden. Zij beschouwden zich niet langer als zo verwerpelijk, gelijk de Schrift zegt, noch hielden hun zonden voor zo afschuwelijk als de wet ze afschildert, daarom keren zij òf met den hond tot hun eigen uitbraaksel terug, òf tot het rag hunner eigengerechtigheid weer, zodat zij opnieuw rein worden in eigen ogen, doch zonder in Christus' bloed van hun onreinigheid gewassen te zijn.

Want de persoon en het werk van Jezus Christus zijn alleen dierbaar voor hen, die een rechte zelfkennis verwerven en behouden, en niet uit het oog verliezen, welke straf hun zonde waardig is. Wie dit mist, is verlaten en uitgeworpen, hij zoekt schaduw op een rots. De zondaar daarentegen, die zich laat onderrichten, neemt Hem met blijdschap aan.

En wijl dwaling ten opzichte van deze grote waarheid een hoogst gevaarlijke dwaling is, behoort de mens zich ook des te meer voor dezelve in acht te nemen. Wie de rechte kennis van den persoon des Heeren Jezus verwerpt, en de reden van Zijn komen en werken en lijden niet erkent, bevindt zich op weg naar die grote zonde, voor welke gene vergeving is in der eeuwigheid, die vreselijke overtreding, voor welke geen slachtoffer meer overblijft, maar een schrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden.

Voor degenen nu, die deze zonde niet begaan hebben, maar in gevaar verkeren, daartoe te komen, heb ik dit geschrift samengesteld, waarin duidelijk, maar toch met weinig woorden, de leer van Christus' persoon, werk en lijden wordt uiteengezet, met

aanwijzing van hetgeen Hem daartoe bewoog, terwijl ik eindelijk ook de tegenwerpingen heb beantwoord, die de sluwe kinderen der duisternis daartegen bedacht hebben.

En ik heb des te eenvoudiger en duidelijker geschreven, omdat de zonde tegen den Heiligen Geest in onze dagen meer algemeen is dan vroeger, en de weg daartoe rijker met allerlei aanlokkelikheden en een schijn van waarheid wordt opgeluisterd. Ik mag van den weg tot deze zonde zeggen, dat dezelve gelijk op den weg naar Jeruzalem, die eens met mirtetakken bestrooid was, terwijl ook nu sommigen een Hosanna toeroepen degenen, die dit pad ter helle bewandelen. O, welke schone voorwendsels, welke gulden namen, welke geveinsde heiligheid, welke kleingeestige daden, met verfoeilijke huichelarij vermengd, beloeren niet degenen, die den Heere Jezus verzaakt, Zijn persoon veracht, Zijne liefde met voeten getreden, en Zijn bloed, het bloed des Nieuwen Testaments, onrein geacht hebben! Zij hebben Hem andermaal gekruisigd, en menen, zonder Hem den hemel te kunnen binnengaan, zij beweren Hem lief te hebben, hoezeer zij Hem haten, beweren Hem te bezitten, maar hebben Hem verworpen, beweren op Hem te betrouwen, doch zij geloven niet aan Zijn verlossingswerk.

Lezer! ik bid u, hoor mij met geduld aan, lees, overweeg, en oordeel. Ik geef u over, wat ik ook zelf van God heb ontvangen, en de heilige mensen Gods, van den Heiligen Geest gedreven, geven mij mede getuigenis. Gij zult zeggen, dat ik dit alles maar beweer.

Welnu, luister naar mij, toets mijne woorden aan den Bijbel, en laat mij gene genade vinden in uwe ogen, indien ik van deze onfeilbare vraagbaak afwijk.

Ik herhaal: ontvang deze leer, ik bid u in Christus' Naam, ontvang ze, want ik weet dat het de leer der zaligheid is. Ik heb mijne eigen ziel met vreugde aan haar overgegeven, en indien alle zielen der wereld mij toebehoorden, ik zou ze, met Gods genade, alle daaraan wagen. Ik heb niet op goed geluk, of in het honderd geschreven, noch mijn leer uit bibliotheken gehaald. Ik hang van geen menselijke stellingen af. Ik heb deze leer gevonden in de Schriften der waarheid, onder de woorden Gods. Laat mij u ten slotte vermanen te bidden, en acht te geven op de woorden Gods, ons in de heilige Schrift geopenbaard. De Heere Jezus Christus zelf geve u licht en leven door het geloof in Hem, Hem, en den Vader, en den goeden Geest der genade zij het Koninkrijk en de kracht, en de heerlijkheid, nu en tot in alle eeuwigheid! Amen.